

Hdyž cžlowjeť se s hubjenjom swjateho Ducha do hańby a hubjenstwa sapanje, s rjeczasami satana swjasany, swětka wurubjenny, směch njeczištych duchow scžinjenny: o kažki samóž teho dla kóždy mamy, s Davidom prošycž: Knježe, njewsmi twojeho swjateho Ducha wote mnje! Kať wjele samoža mamy na to hladacž, so swjaty Duch niž jenož do naš nuts sa- cžehnje, ale tež pschi naš wostanje bylny a móžny!

To wukńmy s našeho dženšnišeho teksta!

Japoshťolsk. skutk. 8, 14—17.

„Jako pať czi japoshťoli w Jerusalemye blyšchachu, so „Samarija Bože bło wo běsche horjewsaťo; pójklachu woni „k nim Pětra a Jana, kotrajž, jako tam dele pschińdžesch- „taj, modleschtaj so sa nich, so bychu swjateho Ducha „dostali. Pschetož wón hiščcže njeběsche na žaneho bjes „nimi panul; ale woni jeno běchu kščczeni na mjeno teho „Knjesa Jesuša. Duž položischtaj wonaj ruzy na nich, „a woni dostachu teho swjateho Ducha.“

Tute sčtucžki je Knjesowa žyrkej wot starych cžasow žem sa epistolu třecžeho duja swjatkow wužiwała a roš- pominala.

A njeklinčža tež tute sčtucžki žyle swjatkownje, hdyž s nich blyšchimy, so so Pětr a Jan sa Samariskich modlesch- taj, so bychu swjateho Ducha dostali, kaž tež, so czi na jeju modlenje a ruzy nakładženje woprawdže swjateho Ducha do- stachu? Duž žebi dženša rošpomńmy:

Tež Samariszyn dostachu swjateho Ducha.

Pschi tym na ředžbu bjeřmy:

1) hdy so to sta?

2) s cžim so to sta?

Božo, swjaty Ducho, pschińdž a wsmi žebi naše wu- troby sa twoje wobnydenje. Ženož s tobu a psches tebe móžemy so swježelicž našeho kščescžijanskeho sboža a jeho móž wopokasacž w žiwjenju. Pój, pój a pschekrašnjui Křry- stuša w naš a psches naš! Hamjeń.

Tež Samariszyn dostachu swjateho Ducha.

Wopomńmy: